

[Guldberg.]

Jeg beklager for så vidt, at det nu er endt på den måde, at vi skal lade lovforslaget ligge sommeren over. Jeg vil ikke bestride, at man i udvalgsarbejdet kan finde nye ting eller yderligere oplysninger, og vi skal medvirke efter bedste evne også til det, for ingen kan jo have noget imod, at sagerne er så velopklarede som muligt. Når jeg for så vidt beklager det, er det også, fordi man jo nok skal tænke lidt længere frem og forudse, at efteråret også på andre måder kan blive en travl og byrdefuld tid. Men jeg forstår, at det er noget, man har besluttet i den socialdemokratiske gruppe, og det må vi jo så arbejde med.

Det giver mig imidlertid anledning til at henvende et par enkelte ord til formanden for den socialdemokratiske gruppe, som vel er den, det er mest naturligt at sige det til. Jeg håber, at jeg uden at begå nogen fejl i forhold til forretningsordenen må have lov at sammenligne hr. Risgaard Knudsen med en kamel, idet jeg skynder mig at tilføje, at det aldeles ikke er noget nedsættende udtryk, men at jeg anvender det i denne situation, fordi kameler har en ganske bestemt egenskab, som jeg gerne vil pege på i denne forbindelse. Det er en egenskab hos kameler, at de af og til skal igennem nåleøjer; det er en meget interessant proces at overvære, og vi er altså nogle, der glæder os til at se denne proces til efteråret. Jeg skal da gerne melde mig som en af dem, der, hvis der er god vilje til at komme igennem nåleøjet og gøres hæderlige anstrengelser derfor, gerne vil være med til at skubbe på. Når jeg siger dette, så er det også, fordi man jo nok om denne sag og et par andre sager kan sige, at det er, ligesom man er ved at forsyne sig med en hel del bagage, og det kan jo i sig selv være svært nok for en kamel at komme igennem et nåleøje, men hvis den også skal have en hel del bagage med, bliver sagen jo yderligere vanskelig. Derfor håber jeg ikke, at det, kamelen forbereder sig på, ikke så meget er at komme igennem nåleøjet som et længere ophold i ørkenen.

Vi er altså villige til at behandle den sag hurtigt, og jeg håber, at processen vil lykkes, uanset i hvilket omfang denne sag skulle blive bagage på så meget andet.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Efter fremskridtspartiets opfattelse er det meget væsentligt, at arbejdet med atomanlægsloven nu er afsluttet med et efter vores opfattelse tilfredsstillende resultat. Både tilhængere og modstandere af kernekraftværker kender nu den lovgivning, der vil være rammen omkring eventuelle fremtidige atomanlæg. Herved kan der forhåbentlig sikres en saglig og alvorlig debat forud for principafgørelsen.

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at en omlægning af dansk energiforsyning i de nærmeste år er helt nødvendig for opretholdelsen af tilfredsstillende livsvilkår. Det er den overvejende opfattelse i fremskridtspartiet, at den eneste realistiske måde, hvorpå en sådan omlægning kan gennemføres, er gennem etablering af atomkraftværker, at Danmark uden afgørende betænkeligheder kan etablere atomkraftværker, og at folketinget altså nu i de kommende måneder bør gennemføre ikrafttrædelsesloven.

Der er dog også medlemmer af mit partis gruppe, som finder, at afvejningen af fordele og risici alt i alt bør føre til, at Danmark i nogle år endnu bør udskyde sin beslutning.

Vi har sagt mange gange, at fremskridtspartiet mener, at spørgsmålet om etablering af atomkraftværker er særdeles velegnet til at lægge ud til folkeafstemning. Det var sørgeligt, at folketinget ikke ville være med til at gennemføre fremskridtspartiets lovforslag herom og allerede i dette forår fastsætte en dato for folkeafstemningen, nemlig den 26. oktober. Hvis det forslag var blevet vedtaget, ville det betyde, at befolkningen vidste helt nøjagtigt, at der ville finde en folkeafstemning sted, og hvornår den ville finde sted. Det havde været en stor fordel for det oplysende arbejde, der foregår i radio og tv, fordi dette oplysningsarbejde bliver fulgt langt mere intenst af befolkningen i det øjeblik, hver enkelt borger ved, at han eller hun selv skal være med til at træffe afgørelsen, men folketinget ville altså ikke være med til at fastsætte en præcis dato, og der er derfor heller ikke i de kommende måneder et eneste menneske, der i virkeligheden ved, om en folkeafstemning bliver til noget. Det vil afhænge af tilfældigheder, af overvejelser blandt ganske enkelte medlemmer i denne